

Արշակ Չոպանյան

Միրո ճիշ

Օ՛հ, կայծակը, որ ամպերեն
Զիկգակելով կսլանա
Եվ որ, հսկա օճն հրեղեն,
Կաղնիներուն կսպառնա,
Կրնա՞ հանկարծ այրեին մեջ
Կասիլ, մնալ առկախյալ,
Կամ խոլ վագրին իր տալով վերջ՝
Կրնա՞ երկինքը դառնալ...
Եվ սա հեղեղն ամեհի,
Որ դաշտերը կ'ողողե,
Որ ժայռերուն դեմ կկռվի,
Ընդերքն հողին կպեղե,
Կրնա՞ միթե, փրփրադեզ
Ահեղ սողունն այդ հեղուկ,
Կրնա սանձել արծաթագես
Իր կոհակներն հեղհեղուկ...
Իմ սրտիս մեջ ալ ինկավ շանթ,
Հեղեղը հոգիս ողողեցին.
Մնա՛ք բարով, խինդ, հույս ու խանդ,
Զիս դրժոխքին մեջ թաղեցին...